

i de af ham udsendte Cirkulærer, og jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at Hjælpekassernes Bestyrelser og Kommunalbestyrelserne Landet over efterhaanden er ved at fortvivle over den højtærede Ministers Cirkulærer. Men rent bortset herfra er de to Ting, som i denne Debat har Interesse, for det første dette, hvorledes Ministerens Stilling er overfor Arbejdsløshedskasserne som Forsikringsinstitution, og hvordan hans Stilling er til Arbejdsløshedsunderstøttelse under den standende Konflikt.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal vil jeg gerne sige, at der er ingen i denne Sal, som i højere Grad end netop Partiet Venstre har betonet, at det var af den største Betydning, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen i saa høj Grad som muligt blev givet paa Forsikrings Grundlag; men ingen kan være i Tvivl om, at ved Laanenes Ophør gives der Kasserne et Grundskud, hvis Følge vil være, at de maa lukkes, og at Anerkendelsen i mangfoldige Tilfælde maa tages fra dem. For det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at Kasserne er nu en Gang forpligtede til at yde de Understøttelser, som er fastsat i deres Vedtægter i Henhold til den gældende Lov. Det var meget interessant, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning meddelte, at saa sent som den 14. Marts havde Arbejdsdirektøren i det paagældende Nævn stillet i Udsigt, at han vilde gaa til Ministeriet og foreslaa, at de nødvendige Midler til Udlaan blev stillet til Raadighed. Det ærede Medlem Hr. Stauning kunde ikke forstaa, hvordan det var muligt, at Ministeren derefter kunde tage et andet Standpunkt i Tiden fra 14. Marts til 21. Marts. Jeg er ikke vis paa, om det ærede Medlem Hr. Stauning ikke vilde have kunnet forstaa det, hvis han havde erindret, at den 14. Marts kom den højtærede Indenrigsminister hjem fra en Rejse, hvorunder han havde talt paa et Møde i Aalborg, et af Venstres Delegeretmøder, som, efter hvad der siges i alt Fald, ikke for den højtærede Indenrigsminister formede sig som et Vennemøde — den højtærede Minister fik dér Meddelelse om adskilligt med Hensyn til den Maade, hvorpaa Arbejdsløshedsunderstøttelserne skulde gives her i Landet. Men naar den højtærede Minister i Dag væsentlig har talt om, at man standse Laanene til de Kasser, i hvilke der var Medlemmer, som var berørt af Konflikten, saa maa jeg sige, at det er aldeles ikke det afgørende. Det afgørende var, at den højtærede Minister udsendte Meddelelse om, at naar de Midler, som i Øjeblikket var stillet

til Raadighed til Udlaan til Kasserne, var opbrugt, vilde man ikke søge yderligere Laan (*Indenrigsministeren* [Kragh]): Det er ikke rigtig! Det er galt!). Nej, det er rigtigt, hvad jeg her har sagt. Men den højtærede Minister har jo i Dag meddelt, at han gerne vil tage op til fornyet Overvejelse, hvad der kan gøres for at stille Laan til Raadighed for Kasserne efter den 1. April, og dette Standpunkt kan jeg for mit Vedkommende kun hilse med Glæde. Vi maa saa vente og se, paa hvilket Grundlag den højtærede Minister vil stille disse Forslag.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, Ministerens Stilling til Arbejdsløshedsunderstøttelse under Konflikt, vil jeg sige, at det er klart, at Arbejdsløshedskasserne maa være neutrale under Arbejds konflikter, saaledes som det har været Forudsætningen under hele den Periode, der er gaaet siden den første Arbejdsløshedskasselov af 1907. Men hele dette Spørgsmaal om Ministerens Stilling dér er slet ikke saa indviklet, som den højtærede Minister søgte at gøre det til i Dag. Det er jo saaledes, at naar man holder en stor og lang Tale, kan denne lange Tale paa Grund af sin Grundighed bidrage i høj Grad til at klare en Ting. Men en lang Tale kan ogsaa anvendes til at tilsløre det, som er Kernen i en Sag, og det forekommer mig, at den højtærede Minister anvendte Talen i Dag paa den sidstnævnte Maade. Jeg vil derfor foretrække ganske kort at skitsere, hvorledes den foreliggende Sag ligger. Den højtærede Minister har den 1. Marts godkendt et Cirkulære, som fastslaar, at de, der har været arbejdsløse i over 60 Dage, ikke omfattes af Lockouten. De paagældende Arbejdere har altsaa, i Henhold til den højtærede Ministers Opfattelse, Ret til Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne af de Midler, som ogsaa Stat og Kommune i høj Grad er med til at indbetale. Naar nu en Mand, som har været arbejdsløs i over 60 Dage og derfor i Henhold til denne Ministerens Beslutning stadig bevarer Retten til Understøttelse fra Kassen, har opbrugt sin vedtægtsmæssige Understøttelse, som i de forskellige Kasser løber fra 70 indtil 100 Dage i Aaret, og han derfor i Henhold til den gældende Lov, § 31 i Arbejdsløshedsloven, har Ret til fortsat Hjælp — ja, saa træder pludselig den højtærede Minister frem overfor den Mand, som han den 1. Marts erklærede ikke omfattedes af Lockouten, og siger, nu da han skal have fortsat Hjælp: Nu omfattes du af Lockouten.

Jeg vil sige: Hvilken Mening maa ikke den Mand, der behandles paa den Maade,